

Молдавану А.А.,
студ. гр. ОА-09-1,
Державний Вищий Навчальний Заклад НГУ.
Науковий керівник – Венетуліс Т.А.,
професор кафедри обліку та аудиту

ПРОБЛЕМА ОСНОВНИХ НЕВІДПОВІДНОСТЕЙ СИСТЕМИ П(С)БО ТА МСФЗ

Актуальність даної теми полягає в визначенні сутності амортизації основних засобів та їх порівняльна характеристика, щодо спільних та відмінних рис П(С)БО 7 та МСФЗ, які регулюють облік амортизації основних засобів.

Повільні темпи вибуття машин і устаткування на промислових підприємствах, їх оновлення, високий коефіцієнт економічного спрацювання призводять до негативних наслідків, а саме - устаткування містить велику кількість (майже третину) фізично спрацьованих і технічно застарілих одиниць. Саме тому необхідно прискорити і підвищити ефективність відтворення основних засобів, удосконалити технічний рівень застосування засобів праці за рахунок правильно обраної політики амортизації.

Методологічні засади формування бухгалтерського обліку основних засобів визначенні в положенні (стандарті) бухгалтерського обліку 7 "Основні засоби". Визначення основних засобів в П(С)БО 7 та МСФЗ 16 трактується наступним чином: до основних засобів належать матеріальні активи, які підприємство утримує для використання в процесі виробництва або надання послуг, здачі в оренду або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний термін корисного використання яких більш 1 року (або операційного циклу, якщо він перевищує 1 рік). У науковій літературі завжди приділялась значна увага теоретичним аспектам визначення основних засобів такими авторами, як : Ф. Ф.Бутинець, Ю. А. Верига, Л. В. Нападовська, Н. М. Ткаченко, П. М. Гарасима, М. Р. Лучко, І.Й. Яремко, А.Б. Зубко, О.В. Коваленко та ін.

Амортизація - систематичний розподіл вартості, яка амортизується, необоротних активів протягом строку їх корисного використання (експлуатації). З її допомогою регулюється швидкість звороту основних засобів, інтенсифікується процес її відтворення, технічна та виробнича політика на підприємстві. Протягом останніх років на території України спостерігається низький рівень ефективності і відтворювальних процесів. Третина діючого обладнання є фізично спрацьована, технічно та морально застаріла.

Інтеграційні процеси, що відбуваються у світі, викликають необхідність розробки загальних принципів обліку та звітності, які знаходять своє відображення у Міжнародних стандартах фінансової звітності (МСФЗ).

Національні облікові стандарти розроблені з урахуванням вимог міжнародних стандартів, і саме тому П(С)БО 7 "Основні засоби" має ряд спільних положень з МСФЗ 16 "Основні засоби". Наступні питання не мають розбіжностей, а саме: застосування стандарту; визначення поняття амортизація; вартість, яка амортизується (в МСФЗ - сума, яка амортизується); група основних засобів (в МСФЗ - клас основних засобів); ліквідаційна вартість; основні засоби; порядок та умови їх визнання; строк корисного використання (експлуатація) формування первісної вартості об'єкта та перелік витрат, які не включаються до первісної вартості; формування первісної вартості при обміні об'єкта основних засобів на подібні та неподібні активи; проведення переоцінки об'єкта основних засобів і відображення її результатів в обліку.

Проте виділяємо положення, які містять розбіжності: методи нарахування амортизації: в П(С) БО 7 виділяється прямолінійний, виробничий, зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості та кумулятивний, а в МСФЗ 16 - прямолінійний, виробничий, метод зменшення залишку; момент початку

нарахування амортизації: П(С) БО 7 - з місяця, наступного за місяцем, у якому об'єкт основних засобів став придатним для корисного використання, а в МСФЗ 16 дане питання не розглядається; момент припинення нарахування амортизації: П(С) БО 7 - починаючи з місяця, наступного за місяцем: вибуття об'єкта основних засобів; переведення його на реконструкцію, модернізацію, добудову, дообладнання, консервацію, а в МСФЗ 16 відповіді на це питання немає.

Відмінні риси між П(С) БО та МСФЗ пояснюються тим, що МСФЗ не враховують національних особливостей ведення обліку і вони застосовуються у різних країнах світу та носять загальний рекомендаційний характер. Проблеми обліку зносу основних засобів досліджує багато вітчизняних вчених: Сопко В.В., Бутинець Ф.Ф. та ін..

Література:

1. *Аудит: підручник/Г.М.Давидов, І.Г.Давидов, Ю.Г.Давидов та ін.; за ред. Г.М.Давидова, М.В.Кужельного. – 2ге вид. – К.: Знання, 2009. – с.176.*
2. *Газета «Все про бухгалтерський облік» (Електрон. ресурс) / Спосіб доступу: <http://www.vobu.com.ua/>*

Мороз Х.М.,
студ. гр. ЕОАм-13,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Литвиненко Н.О.,
старший викладач кафедри обліку та аналізу

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ, ЩО НАДАЮТЬ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ

Характерним для житлових і комунальних підприємств є обслуговування або експлуатація великих об'єктів основних засобів - житлових будинків, тепло-, газо-, водопровідних та каналізаційних мереж, насосних станцій тощо. Ремонт і заміна цих об'єктів потребують значних капітальних затрат, які частково компенсуються за рахунок бюджетного цільового фінансування у вигляді дотацій на покриття збитків, субсидій малозабезпеченим громадянам та відшкодування пільг окремим категоріям громадян, субвенцій, фінансування капітальних вкладень тощо.

Особливістю галузі є й державне регулювання цін, яке здійснюється шляхом установлення граничного рівня рентабельності і затвердження тарифів на житлово-комунальні послуги.

Усе вищевикладене свідчить про вплив галузевих особливостей на організацію бухгалтерського обліку на підприємствах, що надають житлово-комунальні послуги, в той час як ряд організаційно-методичних питань обліку у згаданих організаціях, потребує систематизації та конкретизації в галузевому аспекті. Вищевикладене визначило актуальність й практичну значимість дослідження особливостей методичних засад бухгалтерського обліку житлово-комунальних послуг.

Мета публікації полягає у систематизації чинного методичного забезпечення бухгалтерського обліку на підприємствах, що надають житлово-комунальні послуги та розкритті впливу галузевої специфіки на побудову системи бухгалтерського обліку в таких суб'єктах господарювання.

Основні засади організаційних та господарських відносин, що виникають у сфері надання та споживання житлово-комунальних послуг між їхніми виробниками, виконавцями і споживачами, а також їхні права та обов'язки визначає Закон України «Про житлово-комунальні послуги». Згідно з цим законом, житлово-комунальні послуги – це результат господарської діяльності, спрямованої на забезпечення умов проживання та